

**АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
ПІВДЕННЕ МІЖОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ**

**РЕКОМЕНДАЦІЇ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ**

від 01.05.2023 р.

м. Одеса

№ 65/13-рк/к

Овідіопольська селищна рада
Одеського району Одеської області

Про припинення дій, що містять
ознаки порушення законодавства
про захист економічної конкуренції,
та усунення причин виникнення
цього порушення і умов, що йому сприяють

1. ПРЕДМЕТ РЕКОМЕНДАЦІЙ.

- (1) Про припинення дій Овідіопольською селищною радою Одеського району Одеської області (далі – Овідіопольська СР), що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (2) Дії, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, полягають у встановленні Овідіопольською СР рішенням від 15.07.2021 № 308- VIII «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Овідіопольської селищної ради (смт. Овідіополь, с. Калаглія, с. Миколаївка)», різних ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб за земельні ділянки з однаковим цільовим призначенням.

2. ОРГАН МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ЯКОМУ НАДАЮТЬСЯ РЕКОМЕНДАЦІЇ

- (3) Овідіопольська СР (ідентифікаційний код юридичної особи «Інформація, доступ до якої обмежено»; місцезнаходження юридичної особи за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (<https://usr.minjust.gov.ua>): «Інформація, доступ до якої обмежено») із організаційно-правовою формою – орган місцевого самоврядування.
- (4) Відповідно до положень статей 5 та 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» селищна рада входить до системи місцевого самоврядування та є органом місцевого самоврядування, що представляє відповідну територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншими законами.
- (5) Частиною першою статті 16 цього Закону передбачено, що органи місцевого самоврядування є юридичними особами і наділяються цим та іншими законами власними повноваженнями, в межах яких діють самостійно і несуть відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

3. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДІЇ

- (6) Південним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України (далі - Відділення) здійснюється контроль за дотриманням органами місцевого самоврядування законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, під час під час встановлення місцевих податків і зборів.
- (7) В ході дослідження Відділення направило вимогу на адресу Овідіопольської СР від 23.12.2022 № 65-02/1608 та листом від 10.01.2023 № 02-06/210/6/60 (вх.№ 65-01/335 від 23.02.2023) отримало відповідь.
- (8) Відділенням направлена вимога на адресу Центру обслуговування платників Овідіопольської ДПП ГУ ДПС в Одеській області від 21.02.2023 №65-02/344 та листом від 06.03.2023 № 3279/5/15-32-19-02-05 (вх.№ 65-01/106-Кі від 09.03.2023) отримало відповідь.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

- (9) Систему та гарантії місцевого самоврядування в Україні, засади організації та діяльності, правового статусу і відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування визначає Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».
- (10) Згідно з частиною другою статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.
- (11) Відповідно до частини третьої статті 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування та їх посадові особи діють лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України, та керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а в Автономній Республіці Крим - також нормативно-правовими актами Верховної Ради і Ради міністрів Автономної Республіки Крим, прийнятими у межах їхньої компетенції.
- (12) Відповідно до статті 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (13) Відповідно до частини третьої статті 23 Господарського кодексу України (далі – ГК України) правові акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, прийняті в межах їх повноважень, є обов'язковими для виконання усіма учасниками господарських відносин, які розташовані або здійснюють свою діяльність на відповідній території.
- (14) Згідно з частиною першою статті 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.
- (15) Статтею 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що одним із основних принципів місцевого самоврядування є законність.
- (16) Отже, селищна рада, яка у розумінні наведених вище законодавчих норм, є органом місцевого самоврядування, наділяється Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими законами владними повноваженнями, в межах яких діє самостійно, приймає рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (17) Статтею 12 Земельного кодексу України визначено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин на території сіл, селищ, міст належить: розпорядження землями територіальних громад, передача земельних ділянок комунальної власності у власність громадян та юридичних осіб, надання земельних ділянок у користування із земель комунальної власності тощо.

- (18) Статтею 143 Конституції України встановлено, зокрема, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону.
- (19) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських селищних, міських рад є, зокрема, питання щодо встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПК України).
- (20) Згідно з пунктом 35 вказаної правової норми до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад відноситься, зокрема, затвердження ставок земельного податку відповідно до ПК України.
- (21) Частиною першою статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що органи місцевого самоврядування відповідно до ПК України встановлюють місцеві податки і збори.
- (22) Одним із місцевих податків, згідно з підпунктом 10.1.1. пункту 10.1. статті 10 ПК України, є податок на майно, який, зокрема, складається, за визначенням підпункту 265.1.3. пункту 265.1. статті 265 цього Кодексу, із плати за землю.
- (23) Відповідно до пункту 10.2¹ ПК України місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю, крім земельного податку за лісові землі).
- (24) Згідно з пунктом 12.3. статті 12 ПК України сільські, селищні, міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень.
- (25) Підпунктом 12.3.1. пункту 12.3. статті 12 ПК України визначено, що встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом.
- (26) Відповідно до підпункту 12.3.4. пункту 12.3. статті 12 даного Кодексу рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 25 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів або змін (плановий період).
- (27) Підпунктом 12.3.5. пункту 12.3. зазначеної статті ПК України регламентовано, що у разі якщо до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування місцевих податків та/або зборів, сільська, селищна, міська рада не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків та/або зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки та/або збори справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування таких місцевих податків та/або зборів.
- (28) Згідно з підпунктом 12.3.7. пункту 12.3. цієї ж статті ПК України не дозволяється сільським, селищним, міським радам встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.
- (29) Відповідно до підпункту 12.4.1. пункту 12.4. статті 12 ПК України до повноважень сільських, селищних, міських рад щодо податків та зборів належить встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених ПК України.
- (30) Загальні правові норми щодо плати за землю закріплені статтями 269-283 ПК України.
- (31) Пунктом 269.1. ПК України визначено, що платниками плати за землю є:
 - 69.1.1. платники земельного податку:
 - 269.1.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
 - 269.1.1.2. землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування;

269.1.2. платники орендної плати - землекористувачі (орендарі) земельних ділянок державної та комунальної власності на умовах оренди.

- (32) Статтею 274 ПК України регламентовано розміри ставок земельного податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).
- (33) Так, згідно з пунктами 274.1. та 274.2. статті 274 ПК України ставка податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.
- (34) Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності).
- (35) Статтею 277 ПК України унормовано розмір ставки земельного податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких не проведено.
- (36) Згідно з пунктом 277.1. статті 277 ПК України ставка податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від нормативної грошової оцінки площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.
- (37) Відповідно до положень статті 4 ПК України податкове законодавство України ґрунтується, зокрема, на принципах: рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу; нейтральності оподаткування - установа податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платників податків.
- (38) Захист державою конкуренції суб'єктів господарювання й обмеження монополізму є конституційним принципом регулювання господарських відносин.
- (39) Статтею 42 Конституції України проголошується, що держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монополістичним становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція.
- (40) Відповідно до статті 2 Закону України «Про захист економічної конкуренції» відносини органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю із суб'єктами господарювання; суб'єктів господарювання з іншими суб'єктами господарювання, із споживачами, іншими юридичними та фізичними особами у зв'язку з економічною конкуренцією регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції». Цей Закон застосовується до відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України.
- (41) Згідно з приписами частини другої статті 4 названого Закону органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

- (42) Отже, реалізація Овідіопольською СР покладених на неї повноважень має здійснюватися з дотриманням вимог чинного законодавства, у тому числі Закону України «Про захист економічної конкуренції».

5. ОБСТАВИНИ, ЯКІ СВІДЧАТЬ ПРО НАЯВНІСТЬ ОЗНАК ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ.

- (43) Відділенням, в рамках здійснення контролю за дотриманням органами місцевого самоврядування законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, під час встановлення місцевих податків і зборів, встановлено наступне.
- (44) Овідіопольською СР прийнято рішення від 15.07.2021 № 308- VIII «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Овідіопольської селищної ради (смт. Овідіополь, с. Калаглія, с. Миколаївка)» (далі- Рішення), що набрало чинності з 01.01.2022 та відповідно до інформації, наданої Овідіопольською СР листом від 10.01.2023 № 02-06/210/6/60 (вх. № 65-01/335 від 23.02.2023) продовжує діяти у 2023 році.
- (45) Додатком 1 до Рішення затверджені ставки земельного податку на території Овідіопольської СР.
- (46) Згідно з додатком 1 до Рішення, Овідіопольською СР встановлено різні розміри ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб за земельні ділянки однакового цільового призначення, зокрема:
- для земель з кодом виду цільового призначення земель 01 «Землі сільськогосподарського призначення» (01.11 «Для надання послуг у сільському господарстві») встановлено такі ставки: за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження): **для юридичних осіб – 1, 000 % нормативної грошової оцінки; для фізичних осіб – 0, 500 % нормативної грошової оцінки**; за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено (за межами населених пунктів): **для юридичних осіб – 1,000% нормативної грошової оцінки; для фізичних осіб – 0, 500% нормативної грошової оцінки.**
- (47) Головне управління Державної податкової служби в Одеській області, листом від 06.03.2023 № 3279/5/15-32-19-02-05 (вх.№ 65-01/106-Кі від 09.03.2023) на вимогу Відділення від 21.02.2023 №65-02/344, надало інформацію щодо суб'єктів господарювання (комунальних підприємств, юридичних осіб інших форм власності, фізичних осіб-підприємців), які на території Овідіопольської СР є платниками земельного податку. Аналіз наданої інформації засвідчив наступне.
- (48) На території Овідіопольської громади відповідно до Класифікації видів економічної діяльності (КВЕД), однаково за видом господарську діяльність здійснюють такі суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи-підприємці), зокрема:
- 01.11 «Для надання послуг у сільському господарстві»*
- Юридичні особи:
«Інформація, доступ до якої обмежено».
- Фізичні особи-підприємці:
«Інформація, доступ до якої обмежено».
- (49) Фізичні особи мають право використовувати власні чи орендовані земельні ділянки для здійснення підприємницької діяльності. Оскільки стаття 269 Податкового кодексу України не визначає такого платника, як фізична особа-підприємець, то такий платник - власник земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувач, сплачує земельний податок за нормами, передбаченими для фізичних осіб.
- (50) Відповідно до частини першої статті 319 Цивільного кодексу України (надалі – ЦК України) власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.
- (51) Згідно з частиною першою статті 320 цього Кодексу власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

- (52) Відповідно до статті 42 Господарського кодексу України підприємництвом (господарською комерційною діяльністю) визнається самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.
- (53) Фізична особа згідно з частиною другою статтею 50 ЦК України, здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.
- (54) Таким чином, статус фізичної особи-підприємця – це юридичний статус фізичної особи, який засвідчує її право на заняття підприємницькою діяльністю з метою одержання прибутку за умови державної реєстрації.
- (55) Згідно з частиною першою статті 51 ЦК України до підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність юридичних осіб, якщо інше не встановлено законом або не впливає із суті відносин.
- (56) З огляду на це, фізичні особи-підприємці прирівняні до юридичних осіб і охоплюються спільним поняттям «суб'єкт господарювання» та є (можуть вважатись) конкурентами (учасниками) на певному ринку. Вони наділені таким же обсягом цивільних прав та обов'язків, що їх мають юридичні особи при здійсненні своєї підприємницької діяльності.
- (57) Отже, як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці мають право використовувати земельні ділянки для здійснення підприємницької діяльності у визначеному законом порядку, тобто реалізувати товари (роботи, послуги), і таким чином вважатися учасниками відповідних товарних ринків та бути конкурентами іншим суб'єктам господарювання, що вже діють, або діятимуть на зазначених ринках.
- (58) Таким чином, наведені вище суб'єкти господарювання (юридичні особи і фізичні особи-підприємці), які здійснюють господарську діяльність на території Овідіопольською СР, є учасниками однакових товарних ринків, відповідно, виступають чи можуть вважатися конкурентами на них.
- (59) Згідно з приписами та вимогами законодавства про захист економічної конкуренції суб'єкти господарювання, що діють на одному товарному ринку, повинні знаходитися в рівних конкурентних умовах.
- (60) Разом з тим, встановлення Овідіопольською СР різних ставок зі сплати земельного податку для фізичних та юридичних осіб створює різну конкурентну позицію для суб'єктів господарювання, обтяжуючи одних з них (у даному випадку юридичних осіб) більшим податковим навантаженням, ніж інших (фізичних осіб-підприємців).
- (61) Такі дії суперечать нормам конкурентного законодавства, оскільки створюють суб'єктам господарювання нерівні та дискримінаційні умови господарської діяльності порівняно з конкурентами.
- (62) Відповідно до статті 5 Господарського кодексу України конституційні основи правового господарського порядку в Україні становлять, зокрема, забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності, недопущення зловживання монополістичним становищем на ринку, неправомірного обмеження конкуренції та недобросовісної конкуренції, визначення правил конкуренції та норм антимонопольного регулювання виключно законом.
- (63) Частиною першою статті 6 цього Кодексу визначені загальні принципи господарювання в Україні, одним із яких є забезпечення економічної багатоманітності та рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання.
- (64) Відповідно до частини третьої статті 18 ГК України органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачене законодавством. Законом можуть бути встановлені винятки з цього правила з метою забезпечення національної безпеки, оборони чи інших загальносуспільних інтересів.

- (65) Згідно приписів частини першої статті 25 цього Кодексу держава підтримує конкуренцію як змагання між суб'єктами господарювання, що забезпечує завдяки їх власним досягненням здобуття ними певних економічних переваг, внаслідок чого споживачі та суб'єкти господарювання отримують можливість вибору необхідного товару і при цьому окремі суб'єкти господарювання не визначають умов реалізації товару на ринку.
- (66) Частиною другою цієї ж статті передбачено, що органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції. У разі порушення цієї вимоги органи державної влади, до повноважень яких належить контроль та нагляд за додержанням антимонопольно-конкурентного законодавства, а також суб'єкти господарювання можуть оспорювати такі акти в установленому законом порядку.
- (67) Згідно з частиною третьою вказаної статті уповноважені органи державної влади і органи місцевого самоврядування повинні здійснювати аналіз стану ринку і рівня конкуренції на ньому і вживати передбачених законом заходів щодо упорядкування конкуренції суб'єктів господарювання.
- (68) У відповідності до частини першої статті 40 ГК України державний контроль за дотриманням антимонопольно-конкурентного законодавства, захист інтересів підприємців та споживачів від його порушень здійснюються Антимонопольним комітетом України відповідно до його повноважень, визначених законом.
- (69) Відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб'єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю.
- (70) Частина друга цієї статті визначає, що, зокрема, суб'єкти господарювання, органи влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.
- (71) Державна конкурентна політика покликана забезпечити такі умови функціонування ринку, при яких не виникає обмеження інтересів суб'єктів господарювання або порушення прав споживачів.
- (72) Відтак, наведені вище дії Овідіопольської СР можуть негативно вплинути на конкуренцію, а отже, суперечать вимогам частини другої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції». Такі дії не тільки призводять до нерівності платників Податку, ставлять учасників ринку в різне конкурентне становище, а й порушують норми чинного законодавства України.

6. ВИСНОВКИ

- (73) У розумінні статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів місцевого самоврядування є прийняття будь – яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов, тощо) або будь – які інші дії та бездіяльність, які призвели чи можуть призвести, зокрема, до обмеження конкуренції.
- (74) Згідно з абзацом восьмим частини другої статті 15 цього Закону антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю визнається дія, внаслідок якої окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

- (75) Відповідно до частини третьої статті 15 названого Закону вчинення антиконкурентних дій органами місцевого самоврядування забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з законом.
- (76) Таким чином, дії Овідіопольської СР, які полягають у встановленні рішенням від 15.07.2021 № 308- VIII «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Овідіопольської селищної ради (смт. Овідіополь, с. Калаглія, с. Миколаївка)» різних ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб за земельні ділянки з однаковим цільовим призначенням, що може призвести до дискримінаційних умов діяльності для суб'єктів господарювання, які сплачуватимуть такий податок за більшою ставкою, що діють (можуть почати діяти) на тих же ринках, що й суб'єкти господарювання, які сплачують цей податок за меншою ставкою, тобто є конкурентами, містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (77) Відповідно до частини першої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» органи Антимонопольного комітету України мають право надавати рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням стосовно припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, усунення причин виникнення цих порушень і умов, що їм сприяють, а у разі, якщо порушення припинено, – щодо вжиття заходів для усунення наслідків цих порушень.
- (78) Ураховуючи наведене, з метою припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, усунення причин виникнення цього порушення і умов, що йому сприяють, керуючись пунктом 10 частини першої статті 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», частиною першою статті 46 «Про захист економічної конкуренції», підпунктом 13 пункту 3 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 № 32-р, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за № 291/5482, зі змінами та доповненнями, адміністративна колегія Південного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України

РЕКОМЕНДУЄ:

Овідіопольській селищній раді Одеського району Одеської області (ідентифікаційний код юридичної особи «Інформація, доступ до якої обмежено»; місцезнаходження юридичної особи за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (<https://usr.minjust.gov.ua>): «Інформація, доступ до якої обмежено») припинити дії, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами, а також усунути причини виникнення цього порушення і умови, що йому сприяють.

Про виконання рекомендацій шляхом приведення рішення від 15.07.2021 № 308- VIII «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Овідіопольської селищної ради (смт. Овідіополь, с. Калаглія, с. Миколаївка)» у відповідність до вимог законодавства про захист економічної конкуренції повідомити

Південне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України в **3-х місячний строк** з дня отримання цих рекомендацій з наданням копій підтверджувальних документів.

Звертаємо увагу, що згідно з частиною другою статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органом, якому вони надані.

Відповідно до частини третьої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо порушення не призвело до суттєвого обмеження чи спотворення конкуренції, не завдало значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито відповідних заходів для усунення наслідків порушення, провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається, а розпочате провадження закривається.

Голова Колегії

Андрій БОРИСЕНКО